

ОЙ ПОКРИЛИСЬ СНІГОМ БІЛИМ ПОЛОНІНИ

Сл. В.Бобинського
Муз. М.Гайворонського

Протяжно, співуче

Ой по - кри - лись сні - гом бі - лим по - ло - ни - ни,

Десь по - ї - хав хло - пець ми - лий з Бу - ко - ви - ни,

На про - щан - ня дав дів - чи - ні си - ню чіч - ку,

Сам про - пав, не - на - че ка - мінь в бист - ру річ - ку.

Ой покрились снігом білим полонини,
Десь поїхав хлопець милий з Буковини,
На прощання дав дівчині синю чічку,
Сам пропав, неначе камінь, в бистру річку. } двічі

— Ой заплачеш, моя мила, ой заплачеш,
Бо мене уже ти більше не побачиш,
Йшов шукати ліпшу долю в чужім краю, } двічі
А тепер тут на чужині, пропадаю.

Ой між горами трембіта трембітає,
Із-за гаю гайвороння вилітає...
Дівчинонька плаче, хлопця виглядає, } двічі
Тільки милий із чужини не вертає.

Розцвіла весняним цвітом Буковина,
Довго ждала — не діждалася дівчина,
Залишив на згадку милий синю чічку, } двічі
І пішов, пропав в чужині, камінь в річку.